

Svar (11/10 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg har i anledning af spørgsmålet bedt Sundhedsstyrelsen om en udtalelse.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at der findes en række tandfyldningsmaterialer, der på sundhedsfagligt forsvarlig vis kan erstatte sølvamalgam (guld, porcelæn, plast, glasionomer cement). De har, ligesom sølvamalgam, både fordele og mangler. Sundhedsstyrelsen er imidlertid ikke bekendt med, at der på nuværende tidspunkt er udviklet et tandfyldningsmateriale, der helt kan erstatte sølvamalgam.

I henhold til Lov nr. 482 af 1. juli 1998 om patienters retsstilling, kapitel 2 om selvbestemmelse og informeret samtykke, har tandlægen pligt til at informere patienten om behandlingsmuligheder, herunder valg af fyldningsmateriale. Efter fyldestgørende information træffer patienten sit valg afhængigt af, hvad patienten lægger vægt på (udseende, holdbarhed, økonomi m.m.). Efter Sundhedsstyrelsens opfattelse foreligger der ikke sundhedsfaglige data, der kan begrunde, at patienten blandt disse materialer ikke skulle have mulighed for at vælge amalgam.

Sundhedsstyrelsen har endelig oplyst, at styrelsen er uenig i, at plast er både bedre og billigere end amalgam, således som Tandlægeskolen i Zürich anfører.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens oplysninger.

Spm. nr. S 2

Til erhvervsministeren (3/10 2000) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren indhente en konkurrenceretlig vurdering fra Konkurrencestyrelsen af, om indretningen af tilskudsordningen (bonuspulje) til Rigshospitalet er hensigtsmæssig ud fra en konkurrenceretlig betragtning og en vurdering af, om tilskudsordningen (bonuspulje) i sig selv kan føre til konkurrenceforvridning?«

Svar (2/10 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg har modtaget følgende udtalelse fra Konkurrencestyrelsen:

”Som udgangspunkt vil enhver tilskudsordning, der ydes til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, og som giver modtageren en økonomisk eller finansiel fordel, som ikke ville kunne opnås under normale markedsvilkår, være egnet til at forvride konkurrencen.

I det konkrete tilfælde, hvor tilskuddet anvendes til at medfinansiere især østdanske amters benyttelse af Rigshospitalet, vil der teoretisk kunne peges på, at Rigshospitalet via det statslige engagement får en fordel frem for andre sygehuse, der må klare sig med den finansiering, som det påhviler amterne af afholde.

Men i lyset af, hvordan det danske sygehusvæsen er organiseret og finansieret, kan den omhandlede tilskudsordning efter Konkurrencestyrelsens vurdering næppe i sig selv anses for at skabe ulige konkurrencevilkår mellem erhvervsvirksomheder på et marked.

Endelig skal Konkurrencestyrelsen for god ordens skyld præcisere, at tilskudsordningen til Rigshospitalet er en direkte følge af offentlig regulering og dermed falder uden for de beføjelser, som styrelsen er tillagt efter konkurrenceloven, ligesom styrelsen ikke har kompetence til at vurdere det hensigtsmæssige i tilskudsordningens konsekvenser for byrdefordelingen mellem amterne og Københavns og Frederiksberg Kommuner.”

Spm. nr. S 23

Til undervisningsministeren (4/10 2000) af:

Helga Moos (V):

»Hvor mange unge under 18 år deltager som udvekslingsstudenter i godkendte udvekslingsorganisationers årsprogram, og hvad vil det betyde økonomisk at sidestille støttemulighederne for unge på udvekslingsophold i udlandet med unge på efterskole?«